

EL CAMP DE TARRAGONA

Any I

Setmanari Nacionalista d'Acció Catalana

Núm. 1

ES PUBLICA ELS DIJOUS

TARRAGONA, DIJOUS 5 DE JULIOL DE 1923

CONDICIONS: No es tornen els originals.—
Els treballs es publiquen sota la responsabilitat dels
respectius autors.

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 P.TES. TRIMESTRE

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARRER D'AUGUST, 11, PRINCIPAL

Plasmes de nova vida

Venim a la vida política per Catalunya, centrant la nostra actuació a Tarragona i les seves comarques, amb un ideal clar com un raig de llum, amb un criteri i uns principis definits. La nostra condició d'adherits a Acció Catalana, ho diu prou clar i ho diu tot.

Venim a la lluita política perquè som homes creients de l'avenir d'una Pàtria no deslliurada, perquè tenim temperament i sang d'homes lliures i sentiment de fills.

Si pregunteu a un home perquè estima a sa mare, sense buscar raonaments, us dirà perquè és sa mare, perquè en l'ànima li bateja fort el sentiment; si ens pregunteu perquè estimem a Catalunya, us direm perquè és Catalunya, i en el fons dels nostre cor hi sentireu la tremolor vibrant del sentiment i l'anhel fort d'un temperament jove.

Però, el nostre temperament, no és l'espasme de l'histèric ni la irritabilitat d'un mal genit; el nostre temperament es el fruit biològic de la nostra raça que ens ha fet com hem de ésser per deslliurar la Pàtria.

El nostre sentiment de fills, no és la flor d'un dia que es marceix quan no hi brolla aigua o un vent de ponentada la branda i la colltorça. No; és el nostre sentiment el procés lent de la vida de la planta que esclata en flor; flor, que és una promesa d'un bon fruit.

I aquest temperament, producte d'una raça, i aquest sentiment, suc d'una vida, és també reflexió i serenitat ensems que flaire i baume.

No serà, si voleu, el seny que volen empeltar-nos amb injeccions. No, aquest seny de recepta que s'ávè a moltes menes de mals, que gastat a dojo, ve a ésser com una medicina d'arrenca-queixals, no és el nostre.

La nostra reflexió, el nostre seny, és el que naix com una vida esplendorosa, com un nou plasmè, ritme ascendent de la raça, i ens fa ésser, per damunt de tot, amb goig i amb joia, uns aimants fervorosos de la Pàtria no deslliurada.

No creiem que nosaltres sols aimem a Catalunya, ni tampoc, que en el passat, res han fet els partits anomenats autonomistes i regionalistes.

No; ho reconeixem de bon grat, i fins creiem que en certs aspectes han merescut bé de Catalunya. Però, cada edat té la seva hora, i cada poble té també nous plasmes de vida i noves hores. I per aquets plasmes de vida nova i per l'edat que vivim ara, l'hora dels partits autonomistes i regionalistes ja ha passat, o està passant. Si aixís no ho creguessim ens incorporariem a n'ells per amor a Catalunya.

Representem, doncs, una nova modalitat del nacionalisme; la modalitat clara de l'integritat, de no posar-nos una etiqueta llampanant tan sols en moments d'eleccions o de oportunitat. Som nacionalistes, sense cap limitació de temps ni accidents, tan sols aquelles limitacions nascudes de la lliure determinació del nostre poble.

Creiem que avui el nacionalisme ja és prou fort per poguer reglar la seva conducta sense contactes indesitjables. La nostra modalitat ens porta, doncs, a una conducta neta, a una conducta d'isolament i concentració en nosaltres.

Tenim tots els respectes pels partits vells catalanistes, tan per aquells que condicionen el nacionalisme a una forma de governament com aquells altres que el condicionen a cada moment a lo que ells creuen interès de Catalunya i nosaltres creiem interès de classe o partit. Per tots, el nostre respecte. I si ells, en veritat, no per seny si no per sentiment, aimen Catalunya, hauran de sentir el goig de veure com els plançons dels arbres que cauen quan llur hora s'ha esgotat, porten a les venes la sang de la raça i ensenyen el pit nú i net en ofrena a la Catalunya que ells no han pogut deslliurar...

I dos paraules a la premsa per complir un deure d'elemental cortesia.

Potser un dia, per la causa de Catalunya, ens trobem davant per davant. Els principis no són intangibles, ni els homes tampoc. Però, en llur defensa, volem posar-hi el major respecte per les idees i els homes que no siguin els nostres.

A tota la premsa, la nostra cordial salutació.

Acció Catalana a les comarques

Primer, l'organització al cap i casal de Catalunya

Fa tot just un any que es reunia la Conferència Nacional Catalana, en un modest local de la barriada de Gràcia. D'allí sortiren les conclusions que han enriquit l'ideari i han renovat l'acció del Nacionalisme Català. Poques setmanes després, amb la saba d'aquestes conclusions, era fundada a Barcelona l'Acció Catalana.

Bona llevor caiguda en terra assaonada, Acció Catalana ha crescut bellament en pocs mesos i avui està en plena florida de forces i d'entusiasme. Però l'idea immaterial no basta per al triomf de les causes humanes; i el triomf dels nostres principis en la realitat exigeix que donem a l'esperit un cos de pàtria d'organització política.

Per això, en el passat mes de gener, el Consell Central d'Acció Catalana prengué l'acord d'organitzar delegacions i centres a tots els districtes i barriades de Barcelona. El bon vent infla les velas de la barca nova; i aviat ha pogut establir Acció Catalana a la capital de Catalunya una nombrosa i brillant constel·lació d'entitats joves que s'han convertit en poderosos baluards de la nostra causa nacional.

En el curt temps d'un trimestre, han estat fundades a Barcelona les següents entitats d'Acció Catalana:

Ateneu Nacionalista del districte V, Pàtria Lliure (districte VI), Llibertat (districte VII), Ateneu Nacionalista del districte VIII.

S'han creat delegacions al Poble Nou (districte I), al districte II, a Sans i a Sarrià (districte VII).

A més, s'han adherit a Acció Catalana les següents entitats:

Joventut Nacionalista de Barcelona (districte I), Ateneu Autonomista del districte III, Ateneu Prat de la Riba (districtes IV i X), Avenç del Nacionalisme Republicà de Sant Andreu (districte IX), Centre Nacionalista Democràtic del Clot i Casal Nacionalista Martinenc (districte X).

Actualment estan formant-se centres d'Acció Catalana a les barriades de Sans i Hostafrancs i al districte II s'està tramitant l'adhesió d'altres entitats.

La puixança d'Acció Catalana a Barcelona es manifestà esplèndidament en els 16.000 vots que En Rovira i Virgili aplegà en les eleccions de diputats a Corts.

Acció Catalana, doncs, ha creat ràpidament i fructuosament una eficacíssima força patriòtica al cap i casal de la nostra pàtria.

Ara, a les comarques catalanes

Llesta la feina de l'organització barcelonina, Acció Catalana va tot seguit a l'organització dels seus addictes i simpatitzant en les comarques catalanes.

Fins avui hi ha constituïdes delegacions a Ripoll, Valls i Girona. Aviat es procedirà a la constitució d'un gran nombre de delegacions i entitats adherides, puix que en moltes poblacions només esperen, per a fer ho, l'avis del Consell Central d'Acció Catalana.

Les comarques tarragonines es disposen a ocupar un lloc d'avançada en aquesta organització. Tarragona, la nostra ciutat que havia adquirit fama de quieta i lenta, en aquest moviment es posa al capdavant de les ciutats de Catalunya. Es Tarragona la població on, fora de Barcelona, s'ha fundat el primer Centre d'Acció Catalana. Heu's aquí un motiu de noble orgull per al jovent tarragoní que ha creat l'entitat novella.

La pròxima Assemblea de les comarques tarragonines

Organitzada Acció Catalana a Tarragona i Valls, en vies d'organització a Montblanch, Santa Coloma de Queralt, Reus, Vendrell, Gandesa i altres poblacions, s'ha concebut el projecte de celebrar per la tardor d'enguany una gran Assemblea d'Acció Catalana, que ajuntarà amb llaços d'amistat i d'acció patriòtica conjunta els nacionalistes integrals de les comarques tarragonines.

Amics i companys de pàtria: la bandera d'Acció Catalana ha estat ja arborada a Tarragona. Us cridem perquè vingueu a treballar al seu voltant.

La veu dels joves

Ens calia a Tarragona una veu que ens espavilés. I la veu arriba avui, neta com el dring d'una llança i ampla i sonora com un toc de campanar.

Escolta, tarragoní, la veu dels joves que venen de parís. Si algú et diu — tot podria ésser — que és la veu de quatre caps-calents, sense gota d'experiència ni mica de cervell que els aguanti, no en facis cas. Pensa que sota aquest cel tan fi i davant d'aquesta mar tran pregonament temptadora, ens hem adormit tots una mica massa. Aquí on el mestral ens hauria de fer vibrar com un feix de cordes metàl·liques, la sang, alre vés, se'ns ha aturat a les venes i poc a poc hem anat esdevenint uns vells tremolorosos i baibs. Ens convenia una fuetada.

I la fuetada ve. Es una fuetada de la joventut als nostres nervis emperesits i a les nostres venes obstruïdes.

Ja és hora, amics, que ens freguem els ulls i ens espolem la son. Quan el món dona tantes voltes i les fogueres de Catalunya espurnegen en un nou Sant Joan, no és cosa enraonada ni de justícia que nosaltres ens estiguem aquí dolçament embadalits. Som o no som de Catalunya. Si en som, fem-nos-en dignes d'una vegada. Massa temps ha que plana al nostre damunt aquesta llegenda de ciutat tancada als bons vents de la terra que duen salut i engresquen.

Escolteu, doncs, la veu dels joves que arriben. Mira'ls, tarragoní, com enarboren la seva bandera. Es una bandera de puresa que darrera el grog i el vermell hi amaga tota una bella florida d'anhel. Anhel d'una pàtria redimida, d'una raça agençada amb tots els ornaments espirituals imaginables. Darrera d'ells no se te'n hi va el cor? No ho crec. Series un mal tarragoní i un mal català.

Cal que sonin avui pels nostres carrers e's clarins de l'alegria. Perquè aquesta veu de joventut que es fa sentir per primer cop sota la volta del cel tarragoní, és com l'aunci d'un naixement gloriós i esperat. Erem molts els que desitjàvem aquest Portal de Bethlem i aquesta escalforeta de breçol. Per ventura no han madurat encara prou els temps del nostre Advent nacional a Tarragona?

Hosanna ja! Que cada cor tarragoní s'alegri d'aquesta naixença patriòtica. Que sàpiga tothom que els aires catalanescs comencen avui de bufar amb impetu dins el clos de la nostra ciutat. De tan ensopits com estàvem, semblava impossible un ressorgiment així de

sobtat. La joventut ha fet el miracle. Beneficida sigui la joventut!

JOAN GARÍ.

* * *

Estrelles solitàries

Volem llum als ulls, tota la llum esplèndida del nostre cel, encès de dia, fosforescent de nit, llum blava, llum mediterrània, llum serena. Que vessi i corri fins als cors, que sadolli la terra fins als reconcs incògnits on sojorna el gèrmen; que descobreixi malignes patogènies i les mostri als ulls meravellats de tothom. Que es vegin les barbes postisses i àdhuc els maquillatges sorprenents; que es veigin les arnes abundoses en les casaques festonejades, el corc que treballa intensivament dins de la fusta i la bivalva rudimentària que arrapada rítmicament va digerint.

Llum, molta llum, que la foscor ens ofega i la foscor és l'afavorida de les conxorxes, i en la foscor s'emparen totes les malvestats.

Llum sobre aquest pinacle august de pedres daurades que també volem mostrar-ne els seus secrets, que es fongui aquesta boira espessa i llefiscosa de caverna, que també volem descobrir-hi caràctules inverossímils i vestidures apoteòsiques de Júpiter de teatre de societat.

Però abans situem-nos, guanyem la banda més alta que la visió serà més viva i allí aixequem-hi una bandera, una bandera pura, teixida amb els dits tenyits de sang, una bandera teixida amb l'or de les nostres pedres, posantla ben aita, ben sola, que no hi arribin els esquitxos de fang, que bandegi de lluny les males passions i la seva sola resplendor, enfosqueixi una mica més la lluna que ja sembla morta al front dels musulmans. Ben neta de porpra amics, ben neta de porpra, que la porpra escau molt bé al pal major dels vaixells de guerra d'Espanya i així de neta i així de pura, que la estrella del matí, enamorada, solqui el cel, es desprengui graciosament i quedi clavada eternament al mig de la nostra bandera en un bes apassionat de maridatge.

Apleguem-hi tots els nostres braços i aguantem-la fort. Serens els pits, que floreixi una cançó als llavis, una cançó de llibertat. I la nostra bandera veientse tan forta, farà elegantíssima una moixaina de mare sobre els nostres caps.

Catalans, mireu-la bé! No és com les altres, que per fer-la més única hi hem afegit unes greques.

X. C.

L'eficàcia de certs actes

Diumenge passat tingué lloc en la sala de actes del Centre d'Acció Popular Catòlica el repartiment dels premis i diplomes concedits a les joves obreres i noies de servei més distingides per sa aplicació i assistència a les Escoles que sosté Acció Catòlica de la Dona.

Hi assistí públic nombrós i bon nombre de obreres de la nostra ciutat. Més, el bon efecte del acte en principi, i la simpatia amb que el públic veia la tasca cristiana i patriòtica ensems que l'entitat organitzadora porta a terme, s'esvai ben aviat. Els parlaments, sense cap raó que ho justificui, foren fets en idioma que gairebé cap de les que debien aprofitar-los entenia.

No creiem en les dames organitzadores odi al nostre gloriós idioma català, però no és certament digne de lloança el sacrificar l'inductible profit d'actes com el celebrat als prejudicis d'algú entestat en fer de la nostra ciutat un altra Cuenca o un altre Badajoz. I així semblava.

En l'hora de fer-se el repartiment de premis, foren cridades les beneficiades, en català. Tant mateix hom temia que en cridar a una d'elles per a recollir el premi merescut, no es mogué del lloc, creient ho principi de un altre parlament incompreensible.

I això fou un encert—cal confesar-ho— i en el rostre de les que rés entenien s'hi veien unes de que l'acte s'acabés aviat!

TIRLIS MIRLIS.

* * *

Les Escoles catalanes de Tarragona

En les reunions preparatòries per a la constitució del nostre Centre d'Acció Catalana es parlà ja de la creació d'unes Escoles catalanes a Tarragona, com a un dels objectius primordials que cal assolir.

Però Acció Catalana no vol donar a l'obra de l'ensenyança en català cap sentit exclusiu ni partidista, i creu que les futures Escoles tarragonines han d'ésser organitzades i sostingudes per la col.laboració de tots els catalanistes tarragonins.

Per això hi ha el propòsit de convocar als representants de les entitats catalanes de Tarragona a una reunió, a fi de tractar d'aquesta qüestió importantíssima.

Sabem que s'han fet algunes gestions prèvies, i que es pot comptar amb la cooperació decidida de l'Associació Protectora de la Ensenyança Catalana.

Si la iniciativa té l'èxit que es mereix que, confiadament esperem, en el curs vinent tindrà Tarragona les seves Escoles catalanes, una de nois i una de noies, amb bons professors i amb excel·lent material pedagògic.

Convé que tots els catalans s'adonin que ha arribat un període de feina intensa en tots els ordres del patriotisme català, i que hem d'esforçar nos assenyadament en el camp escolar, on les cullites donen cent per ú.

* * *

Per la Biblioteca del

"Centre d'Acció Catalana"

Un dels primers acords de la Junta directiva del Centre d'Acció Catalana de Tarragona ha estat la instal·lació d'una biblioteca i d'una sala de lectura al seu local social.

Sabem que els tarragonins residents a Barcelona es preparen a fer present al nostre Centre d'una important col·lecció de llibres, havent-se encarregat de recollir-los, per a remetre'ls tot seguit, el benvolgut amic En Joan Ruiz i Porta.

Hem rebut ja dos importants presents de llibre del benemèrit nacionalista tarragoní Dr. Agustí Maria Gibert que nosaltres agraiam vivament.

* * *

Pietat per les ruïnes!

L'amfiteatre de Tarragona

No sabem encara quin serà el destí de les ruïnes de la vella església del Miracle. Estaran destinades a un enderrocament complet? Es realitzarà el projecte del Servei de Conservació de Monuments de la Mancomunitat de Catalunya? Caldria que l'Ajuntament de Tarragona i els seus tècnics ens treguessin tot seguit del dubte.

Volem creure que el generós oferiment de la Mancomunitat serà acceptat i agrait, i que l'església del Miracle, parcialment restaurada, embellirà el futur Parc municipal i conservarà els records històrics que van units a aquells carreus gloriosos.

Si els nostres bàrbars no senten l'encís de la bellesa antiga ni el respecte de la història, els hem de demanar al menys una mica de pietat humana. Que no s'ensanyin més en aquelles nobles pedres i que posin aturador a la fúria destructora.

A més del cas de l'església esbotzada, hi ha el cas de les excavacions. S'ha fet notar repetidament, a la nostra premsa local i a la de Barcelona, que és una cosa absurda i imperdonable l'establir un Parc damunt l'emplaçament de l'amfiteatre romà de la imperial Tarraco, sense excavar abans aquella àrea, en el subsol de la qual han d'estar colgades moltes restes del gran edifici desaparegut. Abans de tirar més terra damunt, cal cavar la terra rònega, i salvar així tot el que hi ha a sota dormint el llarg són dels segles.

Cap dificultat important no existeix per a les excavacions. N'hi ha prou amb remoure les terres amb traça, per tal de girar els estrats que s'han anat formant en el decurs del temps.

Tindria un gran interès arqueològic la possessió de les restes i de les dades topogràfiques que les excavacions proporcionarien. Són escasses i inconcretas les notícies que posseïm sobre l'amfiteatre romà de Tarragona, que En Pons d'Icart, en el segle XVI, confongué amb el teatre, les ruïnes del qual han estat més tard trobades al terreny de l'antic hort dels Caputxins.

Ningú no pot explicar-se, des de fora de Tarragona, l'actitud de certa gent nostra, que no solament no sent la glòria del passat tarragoní, sinó que sembla que li hagi declarat la guerra. Poc es pensa aquesta gent el mal que fa al patrimoni històric i al bon nom de la ciutat.

Abans no sigui massa tard, ajuntem la nostra veu a les altres veus de pietat per les ruïnes de Tarragona. Demanem que es vagi de pressa a la restauració de l'església del Miracle i que es facin excavacions arqueològiques a l'emplaçament de l'amfiteatre romà. Que no hàgim de veure més el trist espectacle de les nostres grandeses mortes atacades i destruïdes per les petiteses vives que sovint es fan mestresses de la ciutat.

A. ROVIRA I VIRGILI.

L'Orfeo Tarragoní

L'excursió a Tortosa

El passat dia de Sant Pere realitzà l'Orfeo Tarragoní la seva anunciada excursió artística a la ciutat de l'Ebre. En ella, la nostra primera entitat musical renovà passats lloers i posà una pàgina més a l'història brillant que ha escrit en cada una de les seves actuacions.

L'arribada de l'Orfeo a Tortosa fou cosa solemne. L'estació estava plena de gom a gom per una multitud que aplaudia amb entusiasme al parer-se el tren que portava als excursionistes. La banda municipal rompè en una airosa marxa, i els aplaudiments es feren més sorollosos al sortir d'un dels vagons la formosa senyera acompanyada del Concell directiu.

Entre la multitud que esperava a l'Orfeo, poguerem veure a una nombrosa representació de l'Ajuntament d'aquella ciutat i representants de diferents entitats.

Al pas de la comitiva precedida per la banda municipal i tancada per les representacions tortosines i Concell de l'Orfeo, la gent sortia al carrer per veure-la passar. Hom veia forces homes descobrint-se respetuosament al pas de la senyera.

La senyera era habilitada com en dies de solemnitat. Portava corbates, regal de «un soci protector», «una admiradora», Ajuntament de Valls i Orfeo Català; corona d'argent amb llaçada de les quatre barres de la vila d'Arbós i corona d'argent amb llaçada morada de la colònia catalana de Madrid, pendentif de l'Ajuntament de Tarragona, cinta catalana amb medalló de plata i medalla recordatòria del 50e aniversari de l'Eutèrpe d'En Clavé.

L'Orfeo va dirigir-se a la Catedral, magnífica joia gòtica en quina capella de Nostra Dona de la Cinta va cantar la hermosíssima *Salve* de Victoria, causant als oients una admirable impressió.

Per la tarda tingué lloc a la Plaça de braus un concert popular amb col.laboració de la cobla «La Principal del Camp».

L'Orfeo feu sentir varies composicions del seu repertori, essent força aplaudit. Després, en la segona part, la cobla interpretà varies sardanes que, com a demostració del que és la nostra dansa nacional, foren ballades per moltes anelles de sardanistes. El públic va sortir de la Plaça de braus bellament impresionat.

Al vespre i en el magnífic Parc municipal, la cobla donà una audició de sardanes ballades per els nostres orfeonistes en mitj de la admiració i simpatia dels tortosins.

Per la nit i al teatre Principal, tingué lloc el Concert de gala, en el que l'Orfeo presentava un programa escullidíssim: una veritable *tour de force* per als orfeonistes que tenien que cantar, malgrat el cansament natural d'un dia de excursió, una sèrie de composicions plenes de dificultats.

Començà el Concert amb el «Himne a la Senyera», del Mestre Gols, seguint una sèrie de cançons populars que foren, com ho fou l'«Himne a la Senyera», força aplaudides. Entre elles, fou molt ben rebuda «Plany», la magnífica cançó patriòtica que Morera recullia i harmonitzà i quin solo feu la senyoreta Pilar Roig que, malgrat totbar se un xic indisposada, estigué molt segura, oint ai acabar una sorollosa ovació.

Havia també, en la primera part, el «Brindis», de Mozart; «Scherzo», de Martini; el «Oh! quin bon eco!», de Bassus, i finalment el «Credo de la gran Missa del Papa Marcelo», de Palestrina. Com pot veure's, constituïa ja per sí tot el programa d'un bon concert. Doncs cal afegir-hi una segona part en la que, amb col.laboració d'una orquesta, l'Orfeo va cantar «Cançó d'amor», bonica sardana del Mestre Gols; «Al·leluia» del oratori, «der Messies», de Häendel el gran compositor alemany, i la grandiosa «Gàl·lia», de Gounod.

Aquesta segona part és del millor que hem sentit a l'Orfeo. «Gàl·lia» va ésser cantada d'una faïso que el crític més exigent no pot demanar res més. Tota la grandiositat efectista de la música de l'autor de l'*Ave Maria* trobà en l'Orfeo un admirable interpret.

En el «Credo» l'Orfeo estigué ratllant a l'altura més gran. Hom sab que's una de les composicions més cimentades dels nostres cantaires i que ultra la bona interpretació que hi donen, avui amb els elements que conta l'Orfeo pot fer-ne una creació d'aquesta música a la que pocs orfeons s'hi atreixeixent. Nosaltres no hem sentit mai un «Credo» com aquest que varen cantar a Tortosa, i amb això està dit tot.

En quant a les demés composicions, ja saben els nostres llegidors com ho acostuma fer. «Oh! quin bon eco!», desconeguda del públic tortosí, causà una admirable impressió. «El Pardo», de Pérez Moya, fou bisat, i tant en el «Brindis» com en el Scherzo i les cançons populars que integraven el programa, l'Orfeo obtingué formidables ovacions.

Durant la seva estada a Tortosa l'Orfeo visità a l'Ajuntament, depositant la Senyera en el balcó municipal del palau de dita Corporació i cantant al seu davant l'«Himne a la Senyera» i «Sota de l'olm».

G.

Les festes nàutiques

Les festes i regates celebrades en la nostra ciutat en els dies 29 i 30 de Juny i primer del corrent Juliol, foren un nou èxit que deu apuntar-se el Club Nàutic tarragoní. Foren tres dies en que Tarragona tornà a pendre el caire de gran ciutat, plena d'anunciació i de vida. Puig el nombre de forasters que'n visitaren i el de tarragonins residents a fora que vingueren a Tarragona fou importantíssim.

Era vivíssim l'interès que despertaren les proves, no sols per disputar-se el títol de campions d'Espanya de iols tots els Clubs que hi prenien part, sinó pel gran nombre de copes, objectes d'art i altres premis que les entitats esportives, culturals i econòmiques, les corporacions oficials, cases de banca, Diputats, Senadors i particulars aimants del esport de Catalunya, ofrenaren al nostre Club per a fer més interessants les curses. A més, el nombre de motor-boats balandres i canots inscrits era més nombrós que altres anys, i la destressa dels tripulans i patrons feia difícil de preveure el seu resultat.

En les regates dels dies 29 i 30 tingué molt interès el creuer Barcelona-Tarragona i les regates de iats i balandres. A més, els remers tarragonins es disputaren per segona vegada la copa del Club Gimnàstic en la cursa de canots, i unes formoses damiselles, també tarragonines, obtingueren premis de valua en la regata especial per a senyoretetes.

El diumenge, dia 1.er de Juliol, fou el més important dels tres, doncs el Club tarragoní que fins aquell dia tingué el títol de campió de iols d'Espanya, estava disposat a conservar-lo, disputant-lo amb valentia al alacantí, enemic considerat com a més temible. A fi de que els socis i convidats púgessin presenciar còmodament les proves d'aquest dia, s'instal·là al moll una de les tribunes del Trofeu Armangué, que s'omplèn de nombroses famílies de Tarragona, les autoritats i gran nombre de forasters.

En la regata de iats de 7 metres triomfà el iat «Giralda» d'en Bertrán i Serra, que obtingué la copa del Ministre de Marina de Espanya; en la de 6 metres el iat «Gavot» d'en Vicens Illa obtingué el de la Federació Catalana de Clubs de vela, i en la de creuers la copa de l'Orfeo Tarragoní, en Marcell Coll.

En el partit de Water-Polo triomfà el Club de Natació de Barcelona sobre el nostre Club Nàutic, obtenint la copa de l'Associació Patronal de Tarragona.

En les regates de iools, els remers alacantins mostraren tot el seu valer, obtinguent el triomf en la de debutants, en la que el «Arrea» feu els 2000 metres en 8 m., 50 segons. En lo de campionat d'Espanya de iols a quatre remers en punta i timoner, també «Arrea» obtingué el triomf amb el títol de campió i una copa, obsequi del Rei d'Espanya.

No tingué interès el campionat de iols a dos remers en punta i timoner, doncs per haver-se retirat l'adversari, sols el iol del Club Marítim de Barcelona feu el trajecte.

Fou també molt interessant la regata de Motor-boats, prenent-hi part els quatre inscrits.

Els remers tarragonins, en la regata de iols a quatre remers, posaren a prova totes les seves forces i la seva perícia, siguent duríssima la lluita amb Alacant. A la sortida, Tarragona agafà la devantera, iniciant primer la virada, però Alacant, amb gran destresa, en surtí primer, mantenint el lloc fins acabar el trajecte. Quedà en segon lloc amb 32 m. de diferència, Tarragona; en tercer lloc el Club Marítim i en quart el Club de Mar.

* * *

Veus de fora

Cabacés

S'estan fent els treballs necessaris per a constituir al nostre poble una entitat adherida a Acció Catalana. Hi ha molt entusiasme entre els joves organitzadors, els quals ja contenen amb un nombre important de socis per a la nova entitat i un local social espaiós i confortable.

Cervesa DAMM embotellada i pasteuritzada per la casa BLANDINIÈRES es la millor

La inauguració oficial es farà amb un solemne acte d'afirmació nacionalista de caràcter comarcal, havent promès pendre-hi part elements del «Centre de Acció Catalana» de Tarragona. Ja donarem compte dels detalls de la festa quan siguin definitius.

Torredembarra

El dia de Sant Pere tingué lloc l'inauguració del nou Camp de foot-ball de Torredembarra, quin Club «Unió Esportiva» es ja força conegut entre els nostres deportius.

El Camp inaugurat es bonic, ben orientat i de capacitat apropiada a una vila important com Torredembarra on el públic es sempre nombrós.

El partit inaugural el jugaren el San Sadurn de Noia i el nostre Gimnàstic, essent el resultat de dos a quatre gols favorable als nostres jugadors, a qui fou donada l'hermosa copa de N'Esteve Huguet.

Resultà un xic irregular per la mala actuació del referé, home d'una gran bona fe, però d'una manca absoluta de coneixements futbolístics. Correspongué el domini al Gimnàstic, no obtenint una major puntuació sens dupte per no presentar la ratlla davantera complerta per la manca d'en Gibert.

Amb aquest nou camp ja són dos els de la vila, doncs el del Centre Nacionalista reuneix condicions tant excel·lents com el de l'«Unió Esportiva».

* * *

Vida Deportiva

Tarragona la bella ciutat dels nostres amors, s'ha adoptat a la vida moderna convertint-se d'una població històrica plena de recordances d'altres temps gloriosos—com una mena de museu enorme—a una ciutat que viu les inquietuts de l'època actual i sent tots els moviments d'intellectualitat que caracteritza l'urbans moderna. I així veiem, que al costat de les ruïnes d'un temple medieval uns homes forts i entusiastes fan un camp de foot-ball; com quasi sot l'ombra venerable de les muralles romanes, s'esten un estadi on el deport anglés i l'atletisme hi tenen son temple.

Es la vida europea que penetra en les velles ciutats arcaiques i les reforma fent-les aptes per a mantenir amb prestigi sempre actual el seu nom que un dia ha sigut gloriós, sols per els records d'altres temps ja passats.

Aquest nou anel de civilitat, ha portat a Tarragona l'amor als esports. I així hem pogut veure com en poc temps la nostra ciutat ha esdevingut eminentment deportiva. Recordem sinó, les passades festes nàutiques, els tres anys de «Trofeu Armangué», els nostres camps de foot-ball sempre amb un públic adepte, i suara aquesta nova secció del veterà «Club Gimnàstic» que ve a popularitzar a Tarragona el tennis. Es tota una activitat enormement deportiva que ve a fer forts els nostres joves, purs d'esperit i plens de noblesa.

Nosaltres, des de aquesta secció, procurarem donar—encara que a voltes breument per exigències de compaginació—una notícia de tots els actes deportius de la ciutat i comarques tarragonines que tinguin una importància dintre l'esport.

El Sitgetà i Gimnàstic

Aquest partit jugat el passat diumenge, constitueix un d'aquests encontres que ja rebassen els límits de l'irregularitat. Un referé empenyat en fer sortir victoriosos al Sitgetà i per tant dant al joc un caire que deportivament s'ha de rebutjar.

El nostre equip es presentava incomplet i per més, durant el transcurs del encontre es varen retirar diferents jugadors, on l'irregularitat de l'actuació del referé feu que els nostres jugadors juguessin sense entusiasme. El resultat, empat de quatre goals fou força discutit sense que el públic en sorís convençut, doncs varen haver hi anul-

lacions de goals i faltes imaginàries com un penalty contra els nostres que sols estava en l'imaginació del referé.

G.

Tenim consciència d'ésser la continuació dels nostres predecessors que ens han format fisiològicament i moralment, de ésser els usufructuaris d'un patrimoni que hem de transmetre augmentat; i aquesta successió constant d'individus posseïts de un ideal únic, fa un individu sol, s'enten: la nació.—SIGHELE.

NOVES I COMENTARIS

Centre d'Acció Catalana

Es convida a tots els socis del Centre a la Assemblea general extraordinària que tindrà lloc el vinent dissabte, dia 7, a les deu de la nit.—El Secretari, Xavier Casas.

Tot just anunciada la sortida del nostre setmanari, hem rebut nombrosos articles de col·laboració, que agraim vivament.

D'ells n'hi ha que estan d'acord amb les normes d'Acció Catalana i per tant la Redacció s'en fa solidària; altres no són així.

N'obstant, creiem que el nostre criteri en treballs de col·laboració deu ésser d'ampla llibertat dintre del ideari nacionalista, i per això, desde el número vinent, anirem publicant els que's rebim.

El passat dilluns es complí el cap d'any de la mort d'En Mateu Abelló i Capdevila, nacionalista ferm, valent i assenyat a l'ensem, que durant molts anys fou un dels millors prestigis de la Lliga Regionalista de Tarragona. De sa catalanitat n'es bella prova la llar que ha deixat on el més gran amor després de Déu es Catalunya, i els seu fills, lluitadors entusiastes de la nostra causa.

Rebin novament els familiars del malaguanyat amic, especialment nostre company volguéssim, En Josep Abelló, el nostre sentiment de condol i fonda simpatia.

PER A ELS NENS — RAQUITICS —

Les mares que vulguin tenir els seus fills bons i forts, deuen donar-los

FOSFANOL VIAN

elixir agradable que al mateix temps fa augmentar la gana, reforça els ossos, cura l'anèmia, raquitisme, debilitat nerviosa i evita la tuberculosi.

De venda: Farmàcia i Laboratori El Siglo, Sant Pau, 33, davant Mendizábal

Segons noves que tenim, un grup de damiselles tarragonines, aimants de Catalunya, es proposa obrir una subscripció per a regalar al Centre d'Acció Catalana una bandera barrada.

L'entusiasme de les belles tarragonines i el seu interès per la nostra entitat recent nada mereixen tot l'agraïment dels minyons que la posem.

Hostes del Reverend Dr. Dachs, Canonge de la nostra Seu, han estat uns dies a Tarragona la distingida senyora Vidua de Prat de la Riba i una formosa filla del qui fou primer President de Catalunya.

Així mateix visitaren la nostra ciutat en els dies de les passades festes nàutiques el Diputat de Catalunya En Lluís Nicolau de Olwer, l'advocat i regidor barceloní Lluís Jover Nuell i el nostre volguéssim director i amic N'Antoni Rovira i Virgili.

El passat dissabte contragueren matrimoni el jove comerciant tarragoní, En Joan Vilar i Golerons, amb la distingida senyoreta Na Catarina Closas Serrahima.

Nostra coral felicitació.

La MAINADA

EL MILLOR PERIÒDIC PER A ELS INFANTS DE CATALUNYA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

A Catalunya 7'50 Ptes. any
A Fora 13'— " "

ALS INFANTS QUE ENS TRAMETIN CINC NOVES SUSCRIPCIONS, ELS SERVIREM, DE FRAN, LA SEVA

Acció Catalana, fiant més en la saba que ve de l'arrel que no pas en la flor d'un dia, establirà uns cursets d'Història de Catalunya i Ortografia de la nostra llengua, amb caràcter d'una vulgarització neta i acurada.

Oportunament enterarem de l'organització donada a aquets cursets.

Fem avinent, que per aquesta tasca, l'ajut de tot bon català és necessària.

No voliem parlar-ne de les curses de braus a Tarragona. No tenim la dèria antitauròfila ni creiem que valgui la pena de capficar's-hi, perque, el nostre poble, malgrat una afició de moment, no s'empeltarà de l'exotisme de la festa.

Però, i ho diem planyen-nos-en, aquí, a Tarragona, les curses de braus per aficionats venen a ésser el regnat de la poca gràcia, i fins arribariem a dir de la poca solta.

En això no hi ha dret. La poca solta no cap en lloc. Passarem per una farsa ben feta; per lo que no podem passar, en nom de la cultura del nostre poble, és amb el regnat de la xabacanada.

A més, això s'acabarà malament. Quan haigi vingut la desgràcia inevitable—perque la poca solta porta això—llavors el Governador voldrà prohibir les. Val més que ho fassi ara, quan encara no hi ha temps que s'encomani el fàstic de la poca gràcia i no hi ha que doldre'ns de cap desgràcia.

El senyor Governador serà el responsable de lo que un dia passi als aficionats improvisats i de lo que fassi el nostre públic, de mena ben pacífic... però, que a voltes ha perdut la paciència i els estreps.

Contractada per l'«Orfeó Tarragoní» ha donat una sèrie d'audicions de sardanes durant els dies 29 i 30 passats, la notable cobla «La Principal del Camp» de Valls.

Aquesta cobla que ja ens era coneguda l'hem trobat força perfeccionada, donant una sensació de conjunt molt superior a altres

La pàtria és un sér històric. Es una persona moral que té un passat, que té consciència d'ella mateixa i que vol continuar-se en l'esdevenidor. Conté, doncs, una doble força, la d'un fet i la d'una voluntat. Descansa alhora sobre les tradicions i sobre un consentiment prolongat.—R. POINCARÉ.

cobles que porten força anys de vida i una bona sèrie d'audicions.

Per cert, que entre els nombrosos aficionats a la nostra bella dansa nacional es torna a parlar de la conveniència de agrupar-se formant una nova entitat com una mena de «Foment de la Sardana» qual reunió fora propagar l'afició al nostre ball i perfeccionar als molt balladors donant los-hi varies audicions fixes amb cobla durant l'any.

No cal dir que d'ésser això, nosaltres estarem al costat d'aquests amics, apuntant el nostre entusiasme i la nostra ajuda en tots els ordres.

BOSSES i GORRES

per a bany, cinturons, moneders per a senyores i senyors, del país i americans, les ha rebut la

Casa Coca

Compte de Rius, 7
PREUS DE FÀBRICA

L'«Orfeó Tarragoní» tenia que donar avui un concert organitzat per el nostre Ajuntament quals beneficis eren destinats a les institucions benèfiques de la Ciutat.

A darrera hora aquest concert es aplaçat per el proper dia 20.

En el nombre del dijous, donarem nous detalls d'aquest concert que sembla, pel programa i la preparació dels cantaires, constituirà un nou èxit als molts que porta conquerits la nostra vella entitat musical.

Dr. Joaquim Algueró Torné

METGE ODONTÒLEC

Consulta de 9 a 12 i de 3 a 7

Els diumenges: de 8 a 11

RAMBLA ST. JOAN, 24, 1.ER, ESQUERRA
TARRAGONA

Després de lluidíssimes oposicions ha sigut nomenat Canonge de la nostra Seu el Reverend Dr. D. Ramón Sabaté, que era ecònom de la Parroquia de Sant Joan Baptista.

El Dr. Sabaté, aimant fervent de Catalunya, es un dels millors prestigis de la clerecia catalana; per això ens plau vivament el seu triomf i li desitgem que per bé de l'Església i de la Pàtria pugadesempenyar per molts anys el nou càrrec.

AGENT DE LES EMPRESSES MARITIMES
Navigazione Generale Italiana
LA VELOCE
 SOCIETA ITALIANA DI SERVIZI MARITTIMI

AGENT
 D'ADUANES

APODADA, 8
 TARRAGONA
 TEL. 527

CONSIGNATARI
 DE VAIXELLS

Ford
 EL AUTOMÓVIL UNIVERSAL

AGENTS
CARBÓ & C.
 TARRAGONA

Local d'exposició i vendes
 Rambla St. Joan, 63. - Telèfon 504

 Rebaixa de 250 pessetes en
 tots els models

 TURISME 3.575 PESSETES

 Vendes a PLASSOS
 si es desitja

Casa LLANAS

PARAIGÜES, VANOS, ARTICLES
 D'OBSEQUI I OBJECTES D'ART

COMPTE DE RIUS, 26.-Telèfon 502

OLIS D'OLIVA PEDROL

CLASSES VERGES PER A TAULA. - UNIC
 DIPOSIT PER A LA VENTA AL DETALL

FORTUNY, 13. - TARRAGONA

CLÍNICA I CONSULTORI
 per a les malalties de la dona, cirurgia operatoria i parts.
 Aplicació del 606. - Electroteràpia

Dr. Rabadà

CONSULTA:
 De 10 a 12 i de 5 a 7

Telèfon 251

RAMBLA S. JOAN, 90
 TARRAGONA

MÀQUINA DE COSIR I BRODAR
HEXAGON
 BOBINA CENTRAL

Al comptat. . . 55 duros
 A plassos . . . 65 "

Exposició i vendes: SALVADOR FORCADELL, Unió, 9.-Telèfon 457
 TARRAGONA

Taller de reparacions DE MAQUINARIES

Especialitat en automòbils

Premsa per a massissos

Accessoris i peces de recanvi

STOK DUNLOP

Alfons Sastre i Piqué

Reial, 30, bis
 TARRAGONA

Història Nacional de Catalunya

per
**Antoni ROVIRA
 i VIRGILI**

Cinc grans volums amb nom-
 brosis gravats

Suscripció per quaderns y per
 volums

Edicions Pàtria: Diputació, 95. - Barcelona

Està a la venda el primer volum, i el més que ve es posarà a la venda el segon

BODEGA MASALLES

VINS I OLIS DE COLLITA PROPIA

SERVEI A DOMICILI

Rambla Sant Joan, 26. - Telèfon 668

Anuari dels Catalans

ANY 1923

Publicació il·lustrada de pro-
 paganda nacionalista. - Text
 escollidíssim.-Conté enguany,
 entre altres treballs, La lite-
 ratura Catalana antiga, per L.
 Nicolau d'Oliver; Història del
 catalanisme, per A. Rovira i
 Virgili; La poesia catalana
 moderna, per Tomàs Garcés

Preu: 2 Ptes.

DE VENDA al Centre d'ACCIÓ CATALANA de Tarragona
 August, 11, principal

RESERVAT

RESERVAT

Sastreria per a Homs i Senyores. - Gèneres alta nove-
 tat. - Confecció especial pera'ls vestits de senyora.

R. Gelabert

Unió, 9, entressol. - TARRAGONA

RESERVAT

Torres, Virgili & Carbó IMPRESSORS

Treballs artístics ❖ Llibres ❖ Revistes

Impresos per al Comerç, Indústria i Banca

Impresions de luxe i econòmiques

Estampacions, fotogravat i tricolor

Sant Francesc, 14

TARRAGONA

Telèfon 507

Dr. FONT i CABOT

METGE-OCULISTA

EX-DIRECTOR DE LA CONSULTA DE OFTALMOLOGIA EN EL
 DISPENSARI DEL SAGRAT COR DE JESÚS DE BARCELONA

De 10 a 12, de 3 a 4
 i a hores convingudes

Rambla Sant Joan, 58
 TARRAGONA